

Arrest

nr. 280 332 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 31 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) in Lapardha in de gemeente Berat.

Sinds 2014 of 2015 kampt u met gezondheidsproblemen. U werd in Albanië gedurende vier maanden opgenomen in het ziekenhuis en onderging allerhande tests en behandelingen. De dokters konden evenwel geen diagnose opmaken omdat ze niet over de juiste apparatuur beschikten. Aangezien u uw oplopende ziektekosten niet langer uit eigen zak kon betalen besloot u om twintigduizend euro te lenen van uw achterneef B.B. (...). B. (...) is een machtig persoon met politieke banden en zijn familie heeft bouwbedrijven in Albanië en het buitenland. De eerste schijf van vijfduizend euro kon u snel

terugbetalen, maar omdat uw gezondheid nog steeds niet beterde slaagde u er niet in het resterende schuldbedrag terug te betalen. B. (...) stelde voor dat u voor hem in Zwitserland aan de slag zou gaan in zijn bouwbedrijf. In Zwitserland werd u als chauffeur ingezet om arbeiders te vervoeren. U werd echter gewaar dat er ook wiet in uw voertuig werd geladen. Bij dit eerste voorval liet u het zo, maar toen deze illegale praktijken aanhielden besloot u om aangifte te doen bij de Zwitserse politie. U reed samen met twee andere Albanese arbeiders naar de politie en verklaarde dat u wiet in uw voertuig had liggen. Naar aanleiding van uw aangifte besloten de Zwitserse autoriteiten bij uw werkgever binnen te vallen. Na twee maanden en enkele weken zat uw tewerkstelling in Zwitserland erop. U keerde in 2015 of 2016 terug naar uw geboortedorp Lapardha. Uw schuldeisers kwamen echter naar uw ouderlijk huis en sloegen u omdat u uw werk had verlaten, tegen hen een aangifte deed en u uw schuld nog niet terugbetaalde. U moest een week in het ziekenhuis herstellen. Vervolgens diende u in oktober 2015 of 2016 in het politierechtspraak van Berat samen met uw vader, die wijkagent was, een klacht in tegen uw belagers. U sprak er met de politiechef, maar die legde de schuld bij u. Vervolgens werd uw vader ontslagen bij de politie omwille van uw aanklacht tegen de familie B. (...) en hun illegale activiteiten. U noch uw vader ondernamen verdere stappen. Ondertussen had uw broer, die al jarenlang in Griekenland verblijft, u vijftienduizend euro cash opgestuurd om uw schulden verder af te lossen. Uw ouders bleven in hun huis wonen en uw vader werkt sinds zijn ontslag als landbouwer. Uw vader liet u bij de gemeente officieel schrappen als inwonende want door de problemen die u in uw geboorteregio kende besloot u om naar Tirana te verhuizen. Vanaf 2015 of 2016 verbleef u zo in Tirana bij enkele goede vrienden totdat u uw partner P. (...) leerde kennen en jullie gingen samenwonen in een woning van een familielid van P. (...). Op 4 juni 2018 huwde u met P. (...). In Tirana dook u onder en werkte er in de bouwsector. In oktober 2019 waren twee zonen van B. (...) uit Griekenland teruggekeerd naar Albanië. Ze kwamen langs uw ouderlijk huis in Lapardha om u te zoeken. Sindsdien besloot u om in Tirana niet meer naar uw werk te gaan. Een week voor uw definitief vertrek uit Albanië betrapte u uw partner op overspel. U bracht nog enkele dagen door bij een vriend in Tirana en vervolgens verliet u Albanië samen met uw verre neef R.E. (...) (o.v. 8.655.380). Jullie vertrokken op 15 september 2021 per bus en arriveerden de volgende dag in België. U diende op 21 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Begin oktober 2021 kwam u te weten dat de twee zonen van B. (...) opnieuw naar uw ouderlijk huis kwamen om te informeren naar uw aanwezigheid. Uw vader vertelde hen dat u er niet was. De twee zonen lieten verstaan dat vanaf dat u terugkeert u het geleende bedrag moet terugbetalen of anders zal u worden gedood. Uw openstaande schuld bedraagt heden in totaal dertigduizend euro: tienduizend euro van de oorspronkelijke schuld plus nog eens twintigduizend euro omdat de terugbetaling zo lang aansleept.

U vreest bij een terugkeer naar Albanië dat u gedood zal worden door B.B. (...) en zijn zonen omdat u het geleende geld nog niet heeft terugbetaald, omdat u stopte te werken voor hen en omdat u een politieaangifte deed tegen hen.

U legt ter staving van uw verzoek de volgende originele stukken neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs en medische documenten uit Albanië. Voorts stuurde u na uw persoonlijk onderhoud nog kopieën op van twee foto's, van uw attest van gezinssamenstelling, van uw huwelijksattest en vijf documenten met de resultaten van medische onderzoeken uit Albanië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient immers te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen (conflict met uw schuldeisers) geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke

overtuiging. Het conflict met uw schuldeisers (uw achterneef B.B. (...) en zijn zonen) is immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard. In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve deze personen, niemand anders vreest in Albanië (zie notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 25 november 2021, hierna CGVS, p.10; CGVS-vragenlijst d.d. 13 oktober 2021 vraag 3.4-3.7) en dat het conflict met deze personen louter ingegeven was door het feit dat u door uw eigen toedoen en vrijwillig geld leende bij deze mensen (CGVS p.3,14; CGVS-vragenlijst vraag 3.4-3.5).

Hierbij moet bovendien vastgesteld worden dat u uw vrees niet aannemelijk hebt gemaakt. Uw verklaringen omtrent uw voorgestelde relaas zijn immers geheel inconsistent, tegenstrijdig en niet aangetoond.

Op de eerste plaats blijkt dat u tijdens uw eerste interview op de Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ) helemaal niets heeft vermeld over de gewichtige incidenten die u anderhalve maand later op het CGVS wel opwierp. Zo blijkt uit uw verklaringen ten aanzien van de DVZ (d.d. 13 oktober 2021) dat u toen helemaal geen melding deed van uw verblijf van tweeëneenhalve maand in Zwitserland, de wietsmokkel in Zwitserland, uw aangifte bij de autoriteiten in Zwitserland en de daaropvolgende inval van de Zwitserse autoriteiten bij uw werkgever, uw aangifte bij de politie in Albanië, het ontslag van uw vader omwille van de aangifte in Albanië, de banden die uw bedreigers zouden hebben met machtige mensen, de slagen die u bij terugkeer uit Zwitserland kreeg van uw bedreigers en het daaropvolgend verblijf in het ziekenhuis, de terugkeer van de zonen van B. (...) in oktober 2019 waarbij ze naar u zochten aan uw ouderlijk huis en waarna u besloot om in Tirana niet meer naar uw werk te gaan (CGVS-vragenlijst; CGVS p.3-7,11-13,15). Op de DVZ liet u trouwens enkel noteren dat u een vrees koesterde voor B. (...) omdat u uw schulden aan hem niet kon terugbetalen (CGVS-vragenlijst vraag 3.4-3.5). Daarentegen vertelde u tegen het CGVS dan weer dat u niet alleen B. (...), maar ook zijn zonen vreest, en dit niet alleen omwille van uw openstaande schuld, maar ook omwille van uw aangifte tegen hen en omdat u uw werk in Zwitserland bij hen zou hebben verlaten (CGVS p.7,10,14-15). Voorts zei u op de DVZ dat u naar Tirana trok om er in de bouw te gaan werken zodat u uw schuld verder kon afbetalen, terwijl u op het CGVS aangaf dat u dit deed om aan uw belagers te ontkomen (CGVS-vragenlijst vraag 3.5; CGVS p.4,7). Het mag onderhand duidelijk zijn dat uw verklaringen erg inconsistent zijn. De vaststelling dat u al die voornoemde gebeurtenissen op uw eerste interview bij de DVZ geheel onvermeld liet is zeer vreemd daar u er op het CGVS een vrees voor vervolging aan koppelt (CGVS p.7,10,14-15). In die zin moeten deze ernstige gebeurtenissen toch het vermelden waard zijn geweest. Dat u deze zwaarwichtige voorvallen onvermeld liet op uw eerste interview, zelfs niet nadat u uw eigen verklaringen op de DVZ nogmaals werden voorgelezen, is frappant (CGVS-vragenlijst). Uit het administratief dossier blijkt dat u aan uw verklaringen op de DVZ niets meer had toe te voegen en nadat uw verklaringen op de DVZ werden voorgelezen heeft u deze ondertekend (CGVS-vragenlijst, vraag 3.8). Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn/haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij/zij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste interview. Derhalve kan er niet worden voorbijgegaan aan deze vaststellingen die het geloof in uw relaas ernstig hypothekeren. Uw verweer dat niemand u naar incidenten vroeg en u alle vragen heeft beantwoord, is niet van die aard om het voorgaande in een ander daglicht te stellen (CGVS p.14).

Verder springt uw houding in het oog aangezien die inconsistent is met de door u aangehaalde vrees. Nadat u in 2015 of 2016 uit Zwitserland terugkeerde en op zware wijze mishandeld werd door uw bedreigers, wilde u in het politiecommissariaat van Berat een klacht indienen tegen hen (CGVS p.3,7,11,13). U werd er echter afgewimpeld en heeft geen officiële klacht kunnen neerleggen (CGVS p.11-12). Sinds die ene poging in oktober 2015 of 2016 heeft u in Albanië geen verdere stappen ondernomen en nergens meer een aangifte of melding gedaan van uw problemen met uw bedreigers (CGVS p.7,13). U deed al die jaren nadien geen beroep meer op de beschermingsmogelijkheden in Albanië om uw problemen kenbaar te maken of aan te pakken (CGVS p.7,13). U ging niet naar de politie, lichtte geen advocaat, organisatie, ombudsman of andere gespecialiseerde persoon in (CGVS p.13). U zag hiervan af omdat u geen geld heeft om een rechtszaak aan te spannen, het weinig zin meer had aangezien uw vader werd ontslagen, en u vreest dat als uw naam ergens vermeld wordt uw schuldeisers dit te weten kunnen komen (CGVS p.7,13-14). Aangezien uw klacht in het politiecommissariaat van Berat niet ernstig werd genomen wordt u gevraagd of u niet ergens anders een klacht kon indienen zoals in een ander politiekantoor of bij een hogere autoriteit zoals bij de rechtbank in Tirana (CGVS p.12). U antwoordt dat u dit niet deed omdat u veel angst had daar de tegenpartij het zeer duidelijk maakte dat u en uw familie geliquideerd zouden worden indien ze u tegenkomen en u hen niet kan terugbetalen (CGVS p.12). Wat betreft uw angst voor uw bedreigers bij aangifte tegen hen moet erop worden gewezen dat deze redeneringen uw nalaten ter zake geenszins kan rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw

belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

U voegt toe dat men in Albanië niet vergeven zal worden en dat als u vandaag de dag een klacht zou indienen bij de politie uw bedreigers via hun banden te weten komen dat u in Albanië bent (CGVS p.11-12). U bent er echter niet in geslaagd om deze vermeende corruptie aan te tonen. Vooreerst is het opvallend dat u Fadil Nasufi, met wie uw achterneef B. (...) banden zou hebben, als burgemeester van de stad Berat benoemt (CGVS p.11). Uit de bijgevoegde informatie blijkt immers dat deze persoon reeds sinds de verkiezingen van 21 juni 2015 die functie niet meer uitoefent. U bent hier schijnbaar niet van op de hoogte. Dit is des te vreemder daar u zegt dat de zus van B. (...) gehuwd is met Fadil Nasufi, een bewering die u bovendien ook niet heeft aangetoond (CGVS p.3). Daarenboven komt uw verklaring dat uw vader zou ontslagen zijn door deze burgemeester in oktober 2015 of 2016 duidelijk eveneens in het gedrang (CGVS p.7,11). U bent er aldus niet in geslaagd aan te tonen hoe deze door u beweerde banden of corruptie er voor u persoonlijk zouden zorgen dat u geen beroep kon doen op de in Albanië bestaande beschermingsmaatregelen.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er niet begrepen worden waarom u indien u daadwerkelijke een beschermingsnood had geen beroep deed op de bescherming van uw autoriteiten. Uw bewering internationale bescherming nodig te hebben valt dan ook niet te verenigen met uw nalaten om de nationale beschermingsmodaliteiten aan te grijpen.

Daarbij is het opmerkelijk dat uw ouders nog steeds zonder problemen in uw dorp in Albanië verblijven (CGVS p.5,12-13; Verklaring DVZ d.d. 13 oktober 2021 vraag 13A). U stelt nochtans dat uw bedreigers hen duidelijk hadden gemaakt dat indien u hen de som van dertigduizend euro niet terugbetaalt, ze uw familie zouden liquideren (CGVS p.12). Uw argumentatie dat u zich niet meer in het dorp bevond kan geen soelaas bieden daar uw ouders dergelijke ernstige bedreigingen ontvingen, en u uw grote schuld die u sinds 2014 à 2015 opbouwde tot nader order nog steeds niet heeft afgelost (CGVS p.3-4,6-7,13-15). Doordat u er al zo lang over doet om uw schulden af te betalen werd u bijkomende interest aangerekend, zo zegt u (CGVS p.15).

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat u zich geheel op blote beweringen beroept. Zo heeft u geen enkel bewijs voorgelegd van uw beweerde problemen, zoals van uw geldschulden, van bedreigingen of slagen, van uw verblijf en (strafbaar) werk in Zwitserland, van uw aangiften in Zwitserland en Albanië, van de inval van de Zwitserse autoriteiten bij uw werkgever, van het ontslag van uw vader, noch van de banden tussen uw bedreigers en machtige personen. Nochtans vroeg het CGVS u uitdrukkelijk om hiervoor te zorgen en beweerde u bijvoorbeeld uitdrukkelijk de redenen van het ontslag van uw vader te kunnen aantonen (CGVS p.11,13,15-16). Niets bleek minder waar. Uw verklaring dat u over bepaalde bewijsstukken niet beschikt, kan geen afbreuk doen op dit vlak (CGVS p.16). U had immers ruimschoots de tijd, zowel voor uw persoonlijk onderhoud als erna, om uw relaas aan te tonen.

Aan uw vrees omwille van uw openstaande schulden en problemen met uw achterneef B. (...) en zijn twee zonen kan op basis van bovenstaande vaststellingen geen enkel geloof worden gehecht.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Wat uw gezondheidsproblemen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Albanië, hetgeen u aangeeft (CGVS p.9), doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Er dient overigens te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u toegang had tot de gezondheidszorg in Albanië (zie ingediende documenten nr 4; CGVS p.9).

De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, uw reisweg, uw huwelijk en uw gezondheidsproblemen staan immers niet ter discussie. Wat de twee foto's van de in totaal drie mannen betreft moet erop gewezen worden dat u niet aangeeft wat u wenst aan te tonen met deze foto's. Nochtans werd u er tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet op gewezen dat u uitleg diende te verschaffen bij de nagestuurde stukken (CGVS, p.8). Hoe dan ook missen deze foto's bewijskracht om uw vrees voor B. (...) en zijn zonen te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de "Schending van artikel 57/6/1, §1 i° artikel 57/6/1, §2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van de materiële motiveringsverplichting".

In dit kader voert hij aan:

"De verwerende partij pretendeert de versnelde procedure te hebben toegepast en het verzoek van de verzoekende partij met recht en reden aldus "kennelijk ongegrond" te kunnen verklaren.

Dit klopt niet.

Artikel 57/6, lid 1, 2° VW luidt als immers als volgt:

(...)

Artikel 57/6/1, §§1 en 2 VW luiden echter als volgt:

(...)

Of de verwerende partij nu voornemens was toepassing te maken van artikel 57/6/1, §1, b) VW (zoals zij beweert), dan wel artikel 57/6/1, §1, f) VW, haar beslissing kwam te laat om te kunnen pretenderen dat in casu een versnelde procedure werd toegepast.

In het geval zij toepassing wou maken van artikel 57/6/1, §1, b) VW, dan diende zij een beslissing te nemen uiterlijk op 8 november 2021 (15 werkdagen vanaf 15 oktober 2021).

Zonder dat er aldus toepassing werd gemaakt van artikel 57/6/1, §1 VW, meent de verwerende partij het verzoek van de verzoekende partij conform artikel 57/6/1, §2 VW i° artikel 57/6, eerste lid, 2° VW als "kennelijk ongegrond" te kunnen beschouwen, wat betekent dat zij meent de zaak minder grondig te moeten onderzoeken en aldus een zwaardere bewijslast op de schouders van de verzoekende partij te mogen leggen.

De gevolgen hiervan vallen vast te stellen aan de hand van het oppervlakkig onderzoek dat de verwerende partij heeft gevoerd (zie ook tweede middel).

Dit is niet correct.

De bestreden beslissing is aldus onherroepelijk gevestigd, schendt manifest artikel 57/6/1, §§1 en 2 VW, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en dient te worden teruggestuurd naar de verwerende partij voor verder onderzoek!"

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 VW

Schending van artikel 57/6/1 VW

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Dat hij bij de DVZ niet alles vertelde inzake zijn problemen, verklaart verzoeker als volgt:

"Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Verzoekende partij heeft haar problemen om de DVZ kort moeten samenvatten. Haar verklaringen zijn helemaal niet inconsistent, zij zijn juist hetzelfde maar meer gedetailleerd en uiteengezet. OP de DVZ werd zij telkens onderbroken en er werd herhaald dat zij het kort moest houden en op de DVZ alle tijd zou krijgen om over haar problemen en haar vrees te vertellen, wat zij ook heeft gedaan. Het gaat dan ook niet op haar thans te verwijten bepaalde zaken niet te hebben vermeld op de DVZ.

p. 14 CGVS

(...)".

Waar aan hem wordt verweten dat hij geen verdere beschermingspogingen ondernam, doet verzoeker gelden:

“Verzoekende partij probeerde hulp te zoeken en trachtte een klacht in te dienen in het politiecommissariaat, maar men wilde geen officiële klacht noteren gezien het om een zeer machtige familie ging die heel veel invloed heeft, ook binnen de politionele instanties. Verwerende partij verwijt verzoekende partij niet elders hulp te hebben gezocht. Dit is niet ernstig. Had zij dan alle politie commissariaten in Albanië moeten afaan tot er iemand haar klacht serieus nam en een officiële klacht noteerde?! Dergelijke redenering gaar natuurlijk niet op.

Verzoekende partij wist dat het geen enkele zin had. Nadat zij en haar vader getracht hadden een klacht in te dienen en wandelen werden gestuurd én haar vader ontslagen werd omwille van deze klacht, wist verzoekende partij dat de Albanese autoriteiten niets zouden ondernemen om haar te helpen. De enige uitweg die verzoekende partij zag, was om te verhuizen en elders onder te duiken.

Verwerende partij heeft zich klaarblijkelijk niet kunnen inleven in de toestand van verzoekende partij.

Verwerende partij stelt aldus dat verzoekende partij zich zou kunnen beroepen op de Albanese politionele en gerechtelijke autoriteiten en verwijt verzoekende partij niet te hebben aangetoond dat er corruptie zou heersen binnen de Albanese politionele diensten. Verwerende partij verwacht het onmogelijke van verzoekende partij. Zoals zij reeds stelde heeft zij geen vertrouwen in de Albanese politie.

Corruptie is er nog steeds een zeer groot probleem en het vormt een van de voornaamste redenen waarom Albanië niet toegelaten wordt tot de Europese Unie:

(...)

Verwerende partij mag dan wel beweren dat de Albanese autoriteiten allerhande maatregelen nemen om corruptie aan te pakken en de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren, in de praktijk komt het nog steeds dagelijks voor en de gewone bevolking kan daar helemaal niets tegen beginnen!”

Verzoeker vervolgt:

“Verzoekende partij heeft haar vrees en problemen duidelijk uiteengezet: p. 11 CGVS

(...)

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik de vrees van verzoekende partij en het gevaar voor haar leven bij terugkeer ten gronde onderzocht.”

Verzoeker concludeert:

“Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij meent dat verzoekende partij beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten. Verzoekende partij heeft aangetoond dat dat niet het geval is.

Verzoekende partij wenst dan ook de bescherming van de Belgische autoriteiten, zij vreest voor haar leven in Albanië.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en artikelen 57/6/1, 48/3 en 48/4 zijn dan ook geschonden.”

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie en stukken geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker verwijt verweerder in zijn eerste middel dat, ondanks dat de termijn van 15 dagen zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de voormelde wet van 15 december 1980

(Vreemdelingenwet) werd overschreden, toch een versnelde procedure werd gevoerd en werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens verzoeker mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, geen versnelde procedure meer worden gevoerd en mag verweerder evenmin nog beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals *in casu*, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen”*.

Verzoeker leidt uit een samenlezen van de voormelde bepalingen ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van vijftien dagen werd overschreden tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mag worden vastgesteld dat hij van een veilig land afkomstig is, dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd en dat het verzoek om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mag worden bevonden.

Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel immers dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn, dewelke een termijn van orde betreft, de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. In dit kader blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In deze blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116)”*.

Dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn doordat er toepassing werd gemaakt van de versnelde procedure en doordat er werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt verder in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b),

artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.5. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij er problemen zou kennen met en een vrees zou koesteren ten aanzien van zijn schuldeisers.

Verzoeker dient overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet om aanspraak te kunnen maken op de vluchtelingenstatus echter aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat de voormelde, door verzoeker beschreven moeilijkheden en asielmotieven geen verband houden met één van de voornoemde vervolgingsgronden en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Er dient immers te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen (conflict met uw schuldeisers) geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met uw schuldeisers (uw achterneef B.B. (...) en zijn zonen) is immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard. In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve deze personen, niemand anders vreest in Albanië (zie notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 25 november 2021, hierna CGVS, p.10; CGVS-vragenlijst d.d. 13 oktober 2021 vraag 3.4-3.7) en dat het conflict met deze personen louter ingegeven was door het feit dat u door uw eigen toedoen en vrijwillig geld leende bij deze mensen (CGVS p.3,14; CGVS-vragenlijst vraag 3.4-3.5).”

Verzoeker laat deze motieven volledig onverlet. Bijgevolg blijven zij onverminderd gelden.

Verder wordt in de bestreden beslissing inzake de door verzoeker ten berde gebrachte problemen en vrees met recht gemotiveerd:

“Hierbij moet bovendien vastgesteld worden dat u uw vrees niet aannemelijk hebt gemaakt. Uw verklaringen omtrent uw voorgestelde relaas zijn immers geheel inconsistent, tegenstrijdig en niet aangetoond.

Op de eerste plaats blijkt dat u tijdens uw eerste interview op de Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ) helemaal niets heeft vermeld over de gewichtige incidenten die u anderhalve maand later op het CGVS wel opwierp. Zo blijkt uit uw verklaringen ten aanzien van de DVZ (d.d. 13 oktober 2021) dat u toen helemaal geen melding deed van uw verblijf van tweeëneenhalve maand in Zwitserland, de wietsmokkel in Zwitserland, uw aangifte bij de autoriteiten in Zwitserland en de daaropvolgende inval van de Zwitserse autoriteiten bij uw werkgever, uw aangifte bij de politie in Albanië, het ontslag van uw vader omwille van de aangifte in Albanië, de banden die uw bedreigers zouden hebben met machtige mensen, de slagen die u bij terugkeer uit Zwitserland kreeg van uw bedreigers en het daaropvolgend verblijf in het ziekenhuis, de terugkeer van de zonen van B. (...) in oktober 2019 waarbij ze naar u zochten aan uw ouderlijk huis en waarna u besloot om in Tirana niet meer naar uw werk te gaan (CGVS-vragenlijst; CGVS p.3-7,11-13,15). Op de DVZ liet u trouwens enkel noteren dat u een vrees koesterde voor B. (...) omdat u uw schulden aan hem niet kon terugbetalen (CGVS-vragenlijst vraag 3.4-3.5). Daarentegen vertelde u tegen het CGVS dan weer dat u niet alleen B. (...), maar ook zijn zonen vreest, en dit niet alleen omwille van uw openstaande schuld, maar ook omwille van uw aangifte tegen hen en omdat u uw werk in Zwitserland bij hen zou hebben verlaten (CGVS p.7,10,14-15). Voorts zei u op de DVZ dat u naar Tirana trok om er in de bouw te gaan werken zodat u uw schuld verder kon afbetalen, terwijl u op het CGVS aangaf dat u dit deed om aan uw belagers te ontkomen (CGVS-vragenlijst vraag 3.5; CGVS p.4,7). Het mag onderhand duidelijk zijn dat uw verklaringen erg inconsistent zijn. De vaststelling dat u al die voornoemde gebeurtenissen op uw eerste interview bij de DVZ geheel onvermeld liet is zeer vreemd daar u er op het CGVS een vrees voor vervolging aan koppelt (CGVS p.7,10,14-15). In die zin moeten deze ernstige gebeurtenissen toch het vermelden waard zijn geweest. Dat u deze zwaarwichtige voorvallen onvermeld liet op uw eerste interview, zelfs niet nadat u uw eigen verklaringen op de DVZ nogmaals werden voorgelezen, is frappant (CGVS-vragenlijst). Uit het administratief dossier blijkt dat u aan uw verklaringen op de DVZ niets meer had toe te voegen en nadat uw verklaringen op de DVZ werden voorgelezen heeft u deze ondertekend (CGVS-vragenlijst, vraag 3.8). Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn/haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij/zij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste interview. Derhalve kan er niet worden voorbijgegaan aan deze vaststellingen die het geloof in uw relaas ernstig hypothekeren. Uw verweer dat niemand u naar incidenten vroeg en u alle vragen heeft beantwoord, is niet van die aard om het voorgaande in een ander daglicht te stellen (CGVS p.14)."

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat hij bij de DVZ bij het afleggen van zijn verklaringen en bij het invullen van de vragenlijst voortdurend zou zijn onderbroken en de kans niet zou hebben gekregen om zijn relaas te doen, betreft een blote en ongefundeerde bewering die niet de minste steun vindt in het administratief dossier. Verzoeker kreeg bij de DVZ weldegelijk de kans om zijn verhaal te doen. Daarenboven kreeg hij aan het einde de kans om de nodige toevoegingen te doen, waarop hij aangaf niets meer toe te voegen te hebben. Bovendien werd hem expliciet gevraagd of hij, benevens de in de vragenlijst vermelde problemen, nog andere problemen had gekend met zijn autoriteiten, met zijn medeburgers of van algemene aard. Verzoeker ontkende zulks uitdrukkelijk (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5., 3.7. en 3.8.). Daarenboven gaf verzoeker bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS in duidelijke bewoordingen aan dat het gehoor bij de DVZ goed was verlopen en dat hij er alle redenen voor zijn verzoek, ondanks dat het een kort interview was, kon aanhalen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2-3). Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verder weldegelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als de voormelde, gewichtige incidenten zoals aangehaald bij het CGVS hierin niet zou hebben vermeld indien deze werkelijk hadden plaatsgevonden. Dat verzoeker bij de DVZ niet de minste melding maakte van zijn verblijf gedurende enkele maanden in Zwitserland, de wietsmokkel waarvan hij getuige was, zijn aangifte bij de Zwitserse autoriteiten, de daaropvolgende inval bij zijn werkgever, zijn aangifte bij de politie in Albanië, het ontslag van zijn vader omwille van deze aangifte, de banden van zijn belagers met machtige mensen, de mishandelingen die hij bij zijn terugkeer uit Zwitserland onderging vanwege zijn belagers, zijn daaropvolgende verblijf in het ziekenhuis, de terugkeer van de zonen van B. waarbij deze zonen hem kwamen zoeken aan zijn

ouderlijke woning en zijn beslissing om niet meer naar zijn werk te gaan, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan zijn aangevoerde asielaanpak. Het betreffen immers stuk voor stuk essentiële en cruciale gebeurtenissen, die de kern uitmaken van dit aanpak en die de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Verder springt uw houding in het oog aangezien die inconsistent is met de door u aangehaalde vrees. Nadat u in 2015 of 2016 uit Zwitserland terugkeerde en op zware wijze mishandeld werd door uw bedreigers, wilde u in het politiecommissariaat van Berat een klacht indienen tegen hen (CGVS p.3,7,11,13). U werd er echter afgewimpeld en heeft geen officiële klacht kunnen neerleggen (CGVS p.11-12). Sinds die ene poging in oktober 2015 of 2016 heeft u in Albanië geen verdere stappen ondernomen en nergens meer een aangifte of melding gedaan van uw problemen met uw bedreigers (CGVS p.7,13). U deed al die jaren nadien geen beroep meer op de beschermingsmogelijkheden in Albanië om uw problemen kenbaar te maken of aan te pakken (CGVS p.7,13). U ging niet naar de politie, lichtte geen advocaat, organisatie, ombudsman of andere gespecialiseerde persoon in (CGVS p.13). U zag hiervan af omdat u geen geld heeft om een rechtszaak aan te spannen, het weinig zin meer had aangezien uw vader werd ontslagen, en u vreest dat als uw naam ergens vermeld wordt uw schuldeisers dit te weten kunnen komen (CGVS p.7,13-14). Aangezien uw klacht in het politiecommissariaat van Berat niet ernstig werd genomen wordt u gevraagd of u niet ergens anders een klacht kon indienen zoals in een ander politiekantoor of bij een hogere autoriteit zoals bij de rechtbank in Tirana (CGVS p.12). U antwoordt dat u dit niet deed omdat u veel angst had daar de tegenpartij het zeer duidelijk maakte dat u en uw familie geliquideerd zouden worden indien ze u tegenkomen en u hen niet kan terugbetalen (CGVS p.12). Wat betreft uw angst voor uw bedreigers bij aangifte tegen hen moet erop worden gewezen dat deze redeneringen uw nalaten ter zake geenszins kan rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou (den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

U voegt toe dat men in Albanië niet vergeven zal worden en dat als u vandaag de dag een klacht zou indienen bij de politie uw bedreigers via hun banden te weten komen dat u in Albanië bent (CGVS p.11-12). U bent er echter niet in geslaagd om deze vermeende corruptie aan te tonen. Vooreerst is het opvallend dat u Fadil Nasufi, met wie uw achterneef B. (...) banden zou hebben, als burgemeester van de stad Berat benoemt (CGVS p.11). Uit de bijgevoegde informatie blijkt immers dat deze persoon reeds sinds de verkiezingen van 21 juni 2015 die functie niet meer uitoefent. U bent hier schijnbaar niet van op de hoogte. Dit is des te vreemder daar u zegt dat de zus van B. (...) gehuwd is met Fadil Nasufi, een bewering die u bovendien ook niet heeft aangetoond (CGVS p.3). Daarenboven komt uw verklaring dat uw vader zou ontslagen zijn door deze burgemeester in oktober 2015 of 2016 duidelijk eveneens in het gedrang (CGVS p.7,11). U bent er aldus niet in geslaagd aan te tonen hoe deze door u beweerde banden of corruptie er voor u persoonlijk zouden zorgen dat u geen beroep kon doen op de in Albanië bestaande beschermingsmaatregelen.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er niet begrepen worden waarom u indien u daadwerkelijke een beschermingsnood had geen beroep deed op de bescherming van uw autoriteiten. Uw bewering internationale bescherming nodig te hebben valt dan ook niet te verenigen met uw nalaten om de nationale beschermingsmodaliteiten aan te grijpen.”

Verzoeker slaagt er op generlei wijze in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vergenoegt zich er immers toe andermaal te wijzen op (informatie over) de corruptie in Albanië en een aantal van zijn eerder afgelegde verklaringen te herhalen. Hiermee ontkracht hij de voormelde motieven hoegenaamd niet. Hij gaat met zijn algemene verwijzing naar de corruptie in Albanië en met deze loutere herhaling van zijn eerder afgelegde verklaringen namelijk schromelijk voorbij en doet hiermee geheel geen afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande. Uit deze vaststellingen blijkt genoegzaam dat aan het beweerde gebrek aan bescherming door corruptie en de banden van zijn belagers met machtige personen in zijn concrete geval en situatie niet het minste geloof kan worden gehecht, alsmede dat aldus weldegelijk van hem mocht worden verwacht dat hij, zo zijn problemen zouden stroken met de werkelijkheid, zelfs indien zijn initiële klacht in Berat onvoldoende serieus werd genomen verdere stappen zou hebben ondernomen om zulks aan te kaarten en/of elders in Albanië (bijvoorbeeld in zijn woonplaats Tirana) bescherming te bekomen.

Bijkomend kan overigens worden opgemerkt dat het niet plausibel is dat verzoeker, ondanks dat hij van mening zou zijn geweest dat er voor hem geen bescherming voorhanden was in zijn land van herkomst, ondanks dat hij beweert dat hij werd gevisieerd door een machtige familie met veel connecties en ondanks dat hij aangaf dat hij daarom besloot om onder te duiken, nog jarenlang in zijn land van

herkomst zou zijn gebleven en aldaar bovendien actief zou hebben deelgenomen aan het openbare leven in Tirana. Dit klemt nog des te meer nu hij aldaar uitgerekend in de bouwsector aan het werk zou zijn gegaan, nochtans de sector waarin zijn belager(s), die een bouwbedrijf had(den) ook actief waren.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Daarbij is het opmerkelijk dat uw ouders nog steeds zonder problemen in uw dorp in Albanië verblijven (CGVS p.5,12-13; Verklaring DVZ d.d. 13 oktober 2021 vraag 13A). U stelt nochtans dat uw bedreigers hen duidelijk hadden gemaakt dat indien u hen de som van dertigduizend euro niet terugbetaalt, ze uw familie zouden liquideren (CGVS p.12). Uw argumentatie dat u zich niet meer in het dorp bevond kan geen soelaas bieden daar uw ouders dergelijke ernstige bedreigingen ontvingen, en u uw grote schuld die u sinds 2014 à 2015 opbouwde tot nader order nog steeds niet heeft afgelost (CGVS p.3-4,6-7,13-15). Doordat u er al zo lang over doet om uw schulden af te betalen werd u bijkomende interest aangerekend, zo zegt u (CGVS p.15)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, onverminderd gehandhaafd.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat u zich geheel op blote beweringen beroept. Zo heeft u geen enkel bewijs voorgelegd van uw beweerde problemen, zoals van uw geldschulden, van bedreigingen of slagen, van uw verblijf en (strafbaar) werk in Zwitserland, van uw aangiften in Zwitserland en Albanië, van de inval van de Zwitserse autoriteiten bij uw werkgever, van het ontslag van uw vader, noch van de banden tussen uw bedreigers en machtige personen. Nochtans vroeg het CGVS u uitdrukkelijk om hiervoor te zorgen en beweerde u bijvoorbeeld uitdrukkelijk de redenen van het ontslag van uw vader te kunnen aantonen (CGVS p.11,13,15-16). Niets bleek minder waar. Uw verklaring dat u over bepaalde bewijsstukken niet beschikt, kan geen afbreuk doen op dit vlak (CGVS p.16). U had immers ruimschoots de tijd, zowel voor uw persoonlijk onderhoud als erna, om uw relaas aan te tonen."

Verzoeker laat ook deze motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen en vrees van verzoeker.

Met betrekking tot de gezondheidsproblemen waarvan verzoeker eerder gedurende zijn procedure gewag maakte, wordt in de bestreden beslissing verder geheel terecht aangegeven:

"Wat uw gezondheidsproblemen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980."

Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Albanië, hetgeen u aangeeft (CGVS p.9), doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Er dient overigens te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u toegang had tot de gezondheidszorg in Albanië (zie ingediende documenten nr 4; CGVS p.9)."

Verzoeker laat deze motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd overeind. Verzoeker maakt in het geheel niet aannemelijk dat de door hem aangehaalde medische problemen in zijner hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en

terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.7. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door verweerder zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT